SIÓFOKI JÁRÁSBÍRÓSÁG
Érk.: 2021 ÁPR 21.
Példány: Mell.
P.50.020/2021/1

A Kaposvári Törvényszék
mint másodfokú bíróság
v é g z é s e

Az ügy száma: 2.Pkf.20.385/2021/2.
A tanács tagjai: dr. Horváth M. Csaba a tanács elnöke
dr. Varga Rita előadó bíró
dr. Szabados Tamás bíró
A kérelmező: [redacted] Zoltán
[redacted].
A kérelmezett: [redacted]
[redacted].
Az ügy tárgya: kapcsolattartás végrehajtási ügyben, jogkövetkezmény alkalmazása
A fellebbezést benyújtó fél: kérelmezett
Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Siófoki Járásbíróság
3.Pk.50.020/2021/2.

Rendelkező rész

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

Kötelezi a kérelmezettet, hogy a Nemzeti Adó-, és Vámhivatal felhívására az állam javára fizessen meg 7.000,- (hétezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

A végzés ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokon eljáró bíróság a 3.Pk.50.109/2020/6. számú végzésében elrendelte a Keszthelyi Járásbíróság 2020. június 16. napján 4.P.20.126/2020/12. sorszámú végzésével jóváhagyott egyezség végrehajtását abban a részben, hogy a kérelmezett pótolja a 2020. július 25. napján szombaton reggel 8 órától vasárnap 20 óráig tartó elmaradt kapcsolattartást. A pótlásra a bíróság által megszabott határidő 2021. február 10. napján anélkül járt le, hogy a kérelmezett eleget tett volna a bíróság kapcsolattartás végrehajtása elrendelésének kötelező végzésnek. A kérelmező 2021. február 9-én jelentette be a bíróságnak azt, hogy a kérelmezett nem tett eleget a bírósági végzésben foglaltaknak. Az elsőfokon eljáró bíróság ezért a fellebbezéssel támadott végzésében [redacted] kérelmezettel szemben 100.000,- Ft pénzbírságot szabott ki, és egyben felhívta a kérelmezettet, hogy a Keszthelyi Járásbíróság 2020. június 16. napján jogerős végzésével jóváhagyott 4.P.20.126/2020/12. számú egyezségének tegyen eleget, és a 2020. július 25-én, szombaton 8 órától vasárnap 20 óráig tartó és elmulasztott kapcsolattartást legkésőbb 2021. április 30. napjáig pótolja.

A bíróság egyben megkereste a gyámhatóságot, hogy a Család- és Gyermekjóléti Intézmény rendszer bevonásával mozdítsa elő a kérelmezett teljesítését.
Határozatának indokolásában a 2017. évi CXVIII. törvény 22/D § (1) és (2) bekezdésére, valamint a 1994. évi LIII. törvény 174. § c/pontjára hivatkozott. Az elsőfokú bíróság végzésének indokában rámutatott arra, hogy olyan mértékű pénzbírságot szabott ki a

gyámhatóság egyidejű megkeresésének elrendelése mellett, amelytől álláspontja szerint az várható, hogy ösztönzi a kérelmezettet a kapcsolattartás végrehajtására.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen a kérelmezett nyújtott be fellebbezést, fellebbezésében az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását, és a pénzbírság elengedését kérte, arra hivatkozott, hogy a kapcsolattartást nem akadályozza, az a gyermek tartózkodása miatt maradt el.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az ügy szempontjából irányadó tényállást feltárta, helytállóan jutott arra a következtetésre is, hogy szankcionálni szükséges az elmulasztott kapcsolattartást, a kapcsolattartás pótlásán kívül. A kérelmezett fellebbezése alapján a másodfokú bíróság az alábbiakat hangsúlyozza:

A Ptk. 4:178 § szabályozza a kapcsolattartási jogot. Az (1) bekezdés szerint a gyermeknek joga, hogy a különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn. A gyermeket nevelő szülő vagy más személy köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani.

A fentiekből az következik, hogy a házasság felbontásával vagy a szülők kapcsolatának megszűnésével nem szűnik meg a szülők közös felelőssége a közös gyermek sorsáért. A gyermeknek joga van arra, hogy a különélő szülőjével személyes és közvetlen kapcsolatot tartson fenn, a különélő szülőnek pedig joga és egyben kötelezettsége a kapcsolattartás, valamint a gyermekével való rendszeres érintkezés, míg a gyermeket nevelő szülő köteles a zavartalan kapcsolattartást biztosítani.

A szülők közötti kapcsolattartás megromlása nem járhat azzal a következménnyel, hogy a gyermek a szüleinek egyikét elveszítse. Mind a kettő szülőnek, valamint a gyermeknek is törekednie kell a szülő-gyermek közötti kapcsolattartás fenntartására, mert a gyermeknek ez áll érdekében, hogy továbbra is maga mellett tudja mindkét szülőjét.

Életvitelszerűen jelenleg a felek közös gyermeke a kérelmezettnél él, de ez nem jelenti azt, hogy a másik szülőnek azt a jogát és kötelezettségét, hogy a gyermeket rendszeresen látogassa, szeretetét kinyilvánítsa, a gyermekével való meghitt viszonyt fenntartsa a szülők közötti kapcsolat megromlása ezt nem befolyásolhatja. A gyermek érdekét súlyosan sértő módon jár el az a szülő, aki a gyermeket a másik szülővel való érintkezéstől indokolatlanul elzárja és ellene hangolja. Ez a gyermek érzésvilágára károsan és kiszámíthatatlanul hat, ez a szülői magatartás károsan befolyásolja a gyermek fejlődését és alapot adhat arra a következtetésre is, hogy jelen szülő nem alkalmas a gyermek nevelésére. A szülőknek tekintettel kell lenniük arra is, hogy a gyermekük egy önálló személyiség, akinek önálló elképzelései, vágyai és érzései vannak. A személyiségfejlődés kedvező irányba akkor tud kialakulni, ha a szülők kölcsönösen együttműködve járnak el a gyermek kiegyensúlyozott fejlődése érdekében.

A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a kérelmezettnek a gyermeket a kapcsolattartásra kellő módon fel kellett volna készítenie. Szükséges a kisiskolás gyermeknek a különélő szülői kapcsolattartás fontosságát elmagyarázni és a gyermeket felkészíteni a kapcsolattartásra. A

gyermek átadásakor személyesen is köteles a kérelmezett a kapcsolattartást előmozdítani, mely jelen esetben többször nem történt meg.

A 3067/2021. (II.24.) Alkotmánybírósági határozat szerint a közvetlen személyes találkozás lehetőségének kizárására alapvetően csak akkor van lehetőség, ha ez a gyermek érdekét szolgálja. Jelen eljárásban ilyen ok nem merült fel.

A bíróság vizsgálta az elsőfokú bíróság által alkalmazott szankciókat is, melyek alkalmazásával, és a kiszabott pénzbírság mértékével a másodfokú bíróság egyetért. A kérelmezett többszörös kötelezettségszegő magatartása megalapozta az elsőfokú bíróság által alkalmazott mértékben a kötelezettségszegés szankcionálását.

A fentiek kihangsúlyozása mellett a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Záró rész

A kérelmezett köteles megfizetni a fellebbezési eljárási illetéket a Pp. 83. § (1) bekezdése, valamint az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés b/ pontja alapján a fellebbezési eljárási illeték mértéke 7.000,- Ft.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 391. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Kaposvár, 2021. április 15.

dr. Horváth M. Csaba s.k.
a tanács elnöke

dr. Varga Rita s.k.
előadó bíró

dr. Szabados Tamás s. k
bíró

KAPOSVÁRI TÖRVÉNYSZÉK * 41. * KAPOSVÁR

A kiadmány hiteléül:

bírósági ügyintéző